

Abstrakt:

Bakalářská práce se věnuje skleněným deskám, jakožto fotografickému médiu, které se hlavně užívalo od 40. do 80. let 19. století. Cílem práce je pomocí výzkumné metody mediální archeologie definovat dobový diskurz, vliv média na společensko-ekonomickou situaci a tím vytvořit komplexní profil skleněných desek, jakožto polozapomenutého média. Zároveň práce zodpoví otázku, zda lze tento druh média považovat za zastaralý. Metodologická část práce přibližuje aplikovanou metodu mediální archeologie skrz její směry, principy a důvody k použití. V praktické části popsána metoda zkoumá artefakt skleněných desek. Věnuje se jak jejím charakteristickým vlastnostem, tak i historickému vývoji, reflexi média ve společnosti, finančním aspektům a na závěr odpovídá na stanovené otázky. K tomu čerpá z odborné literatury (Scheufler, 1993; Mišková et al., 2016), dobových dokumentů (The Photographic News for Amateur Photographers..., 1860) a prací mediálních archeologů (Hodgson, 2006, 2024; Benjamin, 1996, 2004). Tyto zdroje dále obohacují informace od institucí Museum Fotoatelier Seidel nebo Observatoř Klet'. Ze získaných informací vyplývá, že skleněné desky nelze jednoznačně označit za zastaralé médium po příchodu celuloidu, a to z důvodu aktivního využívání skleněných desek v přírodních vědách, jako je astronomie až do 90. let 20. století.